

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 "
Külföldre egy évre	8 " — "

Megjelenik hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond-
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér” rovatban
közlendő cikkekért soronként
10 kr fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Irodalmunk.

Küldöttség járt nem régiben a vallás- és közoktatásügyi miniszter urnál, s figyelmébe ajánlotta a magyar könyvkereskedők szomorú helyzetét, kérve egy szersmind, hogy széles hatáskörével hason oda, miszerint a magyar művelt közönség s az irodalom lelkes művelői és terjesztői, tanügyi férfaink nemesebb pártfogásban részesítsék a magyar könyv-
ipart.

Sokan beszéltek és irtak róla, éles bonczkés alá vették a magyar közönség hajlamát a magyar termékek iránt, s fájdalom, meggyőződtek, miszerint legelőkelőbb pénzes embereink nemcsak a legnélkülözhetőbb, hanem a legszükségesebb háziszükségleteiket is a külföld kereskedőitől és iparosaitól fedezik.

Se vád nem teljesen alaptalan. Közönségünk nagybárá szereti hangoztatni a „nyelvében él a nemzet” ígét, s cifráknál cifrább felköszöntőkben, fanatikus lelkesedéssel hangoztatja a nemzetiség érdekeit; lángol irodalmunk és művészetünk harcosságáért, dicőíti a magyar színészeket, de azért irodalmunk diszei ott hevernek rakásra könyvkereskedőink polczán.

Ez épen az általános haladás korszakában történik, mikor a legrohamosabb az átmenet a nagy elmaradottságból a

kultura dicső magaslatára. És midőn elértünk azon ponthoz, melyben európai álláspontot foglalunk el, s méltó örömmel fogadjuk el a művelt kelet és nyugot, észak és dél népe irodalmunk jelesebb termékeit, dicsőítve Jókait, s Csiky Gergely előtt feltáruznak a bécsi Burg színház s a német udvari színházak csarnokai, ez időben hangzanak minden oldalról a panaszkok, hogy épen a magyar közönség az, mely irodalmát és színművészetét, iparát és kereskedelmét nem pártolja.

Fellobbanó lelkesedésünknek mintegy szatirája gyanánt említhetjük azt a különös esetet, hogy irodalmunk egyik termékének diszkiadása, mely óriási költségbe és fáradozásba került, melyre mindig büszke lehet a magyar könyvkiadás ügye, a fővárosban még el nem kelt és talán a kiadó nyakán maradt volna, ha arra a gondolatra nem jön, a mi bizony reánk nézve nagy szégyen, hogy a könyveket egy bécsi kereskedőnek bizományba adja, hol azután példányonként elkeltek.

Körülbelül 300 000 frtot adunk évenként ki könyvekért.

Tapasztalhatjuk továbbá, hogy közönségünk kevésbé szokta nézni a könyvek tartalmát, igen nagy súlyt fektet a külsőségekre, a diszes kiállításra, oly

annyira, hogy nevesebb íróink is, hogy műveik elkeljenek, a kitűnő rajzolókra szorulnak, és ez által növelik műveik iránt az érdeklődést. De természetesen ez igen megrágitja a könyvet, mert a szép kiállításra a könyvnek majdnem félárát fordítják.

De ezen külsőség iránti rokonszenv gyakran előmozdítja a férczművek kelendőségét oly annyira, hogy ezek, mert szépen vannak kiállítva, jobban kelnek, mint bármily remek irodalmi becsű munka.

Az írói tiszteletdíj felét sem teszi a feldíszítési költségeknek és innen magyarázható ki, hogy nálunk teljesen a költői pen n á b ó l megélni nem lehet. Ezért kell íróinknak egy mellék kenyérkereset-féle után nézni.

A külföldön teljesen mások a viszonyok! Emlékezzünk csak még Jókai nyilatkozatára, mely szerint a „Czigánybáró” szöveggényve annyit jövedelmezett neki, mint 24 magyar regénykötet összesen.

Lyrikusainkra pedig ugyancsak rossz idők járnak; hiszen láttuk, hogy a jelenleg élő legnagyobb költőnknek Vajda Jánosnak költeményeit csak úgy lehetett kiadni, hogy irodalmunk legelőkelőbb előharcosai karöltve gyűjtötték az előfizetéseket; míg a külföldön már rég-

óta elfelejtették az ily előfizetési íveket, nálunk legnagyobb költőnk rászorul.

Ugy látszik, visszasüllyedünk abba a korbba, midőn az írók kényszerültek lelkes honleányok pártolását és előfizetői gyűjtéseit igénybe venni.

De egy iránya az irodalomnak meglehetősen kedveltségnek örvend, a pornografia, és ez bizonyára legkevésbé sem válik dicséretére olvasó közönségünknek, ez mutatja, hogy mennyire romlott és ferde irányu az általános ízlés; az ember mintegy megbotránkozva nézi, mint kapkodják a rikitőbbnél rikitőbb rajzolásu könyveket; ezeket már természetesen, nem a könyvtárakból szerzik be.

Mind gyakrabban alakulnak kaszinók, olvasóköri, és ezeknek feladatuk legyen, hogy a magyar irodalom új termékeit elterjesszék. A sajtónak és kivált a szakközönyöknek oda kell hatniuk, hogy ne legyen oly ház, melyben könyvtár hiányoznék; a háztartás sokféle kiadásai mellett bizony nem lesz leghasznontalanabb az, melyet a magyar irodalom pártolására szánunk.

Hordjuk szívünkön mindig ezen szent ígét, hogy „nyelvében él a nemzet,” és hassunk oda teljes erőnkkel, hogy irodalmunkat, mely támasz nélkül bizonyosan el fog satnyulni, lehetőleg emeljük.

A „Székelyföld” tárczája.

Elválás.*)

A pirkadó hajnal felderült megint. Isten veled! Az elválás perceze int. Ah, mily hosszú, kínos az idő nekem, Mig ismét nyughatom puha kebleden, Hol álmaim aranyzálatát szövöm S rajtad kívül nyugtom' sehol sem lelem. Csak egy percre még! . . . Ah! nem lehet. Megyek! Isten veled, ágyam, de már felkelek!!

Az a kaszinó!

Motto: Nem köpenyeg, ne vegye magára!

Soha szerencsétlenebb házasság nem kötöttetett a földön és az egekben, mint a milyen lehetett a Guttenberg-páré. Jól lehet, ez a szegény Guttenberg roppant ártatlan ember volt: a felesége, már mint Guttenbergné, folyton szekirozta. Nem volt egy nyugodt perce, nem volt egy menhelye, hova felesége nyelvecskéje (sőt nem merném rá a kezemet a tűzbe dugni, hogy kezeccskéje is) el ne hatott volna.

A mai férjek megvetően gunyos mosolygással gondolnak a szerencsétlen, balek emberre, s kérdik: hol volt az esze Guttenbergnek, hogy el nem szaladt hazulról ilyen pillanatokban?

Igen! Mintha ez Guttenbergen mult volna! De hát hova menjen? Akkor nem voltak

klubbok, kioszkok, kávéházak, még kevésbé kaszinók, e drága asyloomok, a hova üdülni s léleketet venni mehetek volna a férjek.

S látjátok, mostani boldog, boldogtalan férjek? Épen Guttenberg kritikus helyzetének köszönhetitek, hogy a ti helyzetetek nem igen szánandó; mert nehéz percek szülik a nagy gondolatokat, tetteket, s Guttenberg egy viharos napon, midőn felesége még addig nem tapasztalt módon megszekirozta, agyonmaczerálta: homlokára tette jobbkezének mutatóujját s elgondolkozott.

— A dolog sehogya sincs jól, — gondola — ezen segíteni kellene, s ha már tölem el is mult minden jó, keresztényi kötelességem az utókor férjeiért tenni valamit.

És ti akár hiszitek, akár nem, de én tökéletesen meg vagyok győződve, hogy ő már akkor a kaszinóra gondolt . . .

És az ige testté lön. Hogy miképen, azt mindnyájan tudjuk. Guttenberg, illetve felesége, megadta az első lökést s ma már csaknem mindenütt fennállanak az olvasóegyletek, kaszinók, eme menhelyek.

És e helyen erélyesen tagadom, hogy a könyvnyomtatás feltalálásának érdeme Guttenbergé lenne, mert ezt csupán feleségének köszönhetjük. Hagyott volna csak békét annak a jámbor németnek, ugy nem találta volna fel a könyvnyomtatást, mint a pinty. De hát egymást érik az élő példák, mennyire találatkonynya teszi az embert egy-egy gonosz asszonyi nyelv. Statisztikailag ki van mutatva, hogy a nagyon jámbor fehérnép

mellett a férjek elbátulnak, míg egy talpraesett, veszekedő, nyelves menyecske a halhatatlanságig tudja férjének genialis találatkonyságát, diplomatai fortélyos tekervényességét fokozni. Példa erre Sokratesné ténsasszony az ó-korból.)*

(No, ne ijedjen meg, szerkesztő ur, és ne szidjon. A bevezetésnek vége.)

. . . Kaszinó! Oh, hány asszonyi szív dobban meg s hány asszonyi nyelv pattan fel e szó hallatára! De én nem is csodálom, higy-jék el.

A hivatalos órák rég elkondította a nagy harang, a leves be van főzve, az ur nem jön, csak nem jön. Mikor a laska felismerhetetlen péppé ázott, beállit.

— Hol voltál ily soká?

— Hát biz én a kaszinóban.

Jól van. Eljön az este. Vacsorát alig nyeli le a háziur, keresi kalapját, botját s indul.

— Hová mégy, édes fiam?

— A kaszinóba édesem, a kaszinóba . . .

— De hiszen már voltál ma egyszer . . .

— No ja, de csak átfutottam a lapokat s meg aztán távirati hírt várunk a háborus ügyekről, népfelkelésről, stb., stb. De hát mit is vallatsz engem, ti asszonyok, azt ugy sem értitek!

Elmegy. Az asszony otthon marad s ismételteti magában: „Ti azt ugy sem értitek”

Pitymallatkor mámoros fejjel botorkázik haza a fiatal házastárs.

*) Meg vagyunk győződve, hogy a czikkiró kisasszony is ki fogja férjéből a zsenit ugratni.
Szerk.

Feleség (remegve): Ugyan honnan jössz édesem, ily későn (vagy korán . . . a mint tetszik)?

Férj: Hát . . . hát a kaszinóból na! mit kérded?

Aztán ismét:

Férj (dühösen): Feleség! Az X. hadnagygyal való barátságunk vége legyen. Ez mégis sok, a mit véghez visztek!

Nő (remülten): De Béla! honnan szeded e badar beszédeket?

Férj: honnan?! Mintha nem beszélne az egész város. Ülök a kaszinóban, huszonegyezem Palival s hallom a melléktérlemből, a mint nevedet X. hadnagyával együtt említik stb.

Szóval mindig, mindenütt és mindenben a kaszinó és ismét a kaszinó.

Soha pompásabb prétexte nem létezett férfiak számára az asszonyok félrevezetésére, mint az a kaszinó.

Tehetnek ők bármit, mehetnek bárhova, előállhatnak bárminő váddal, interpellációval és kérdezhetik tőlük: hova mégy, honnan jössz, hol voltél, hol hallottad, honnan láttad? A felelet mindig ez: a kaszinóba, kaszinóból, kaszinótól, kaszinóig, kaszinóhoz.

Hanem azért ne bizzátok el magatokat ti hü kaszinójáró férjek; mert a kételkedve interpelláló asszonyok tulajnak immár eszete-
teken!

Avagy ki nem látta már közületek, midőn az est be- és a férj elálltával kigyulnak a kaszinó csillárai, mint szaporodnak az átelleni utcáson a nagykeskenőbe burkolt

*) Mutatványok a „Farsang Vége” cz. élő hírlapból.

Hiszen ha nem teljesítjük e téren kötelességünket, ha a hazafiasság hangoztatása mellett, irodalmunkat, a legdrágább kincsünket nem őrizzük, nem áldozunk érte, akkor nem sokábe fog következni, hogy a „Tribuna“ „Zasztava“ stb.-nek hazafiatlan olvasói, kik azokért áldozni nem sajnálnak, hamarosan aratják elvetett magvaikról a kalászt.

Mi ujság ?

A képviselőházból. A február 17-ki ülésen a közoktatási miniszter költségvetésének folytatolagos tárgyalásával volt elfoglalva a ház. A budapesti egyetem tételénél tartalmasság, szép vitát indított meg Herman Ottó a tudományos irodalmunkban a nemzeti geniusz hiányát panaszoló beszédével. Fejtegetéseiben élesen támadta meg az egyetemi tanárokat; elnevezte őket „kulturális gseftelők“-nek, a kik semmiféle irodalmi munkásságot nem fejtenek ki, legfeljebb egy páran külföldi munkákból kompilálnak tankönyveket. Irodalmi munkásság nélkül külföldön senki sem lehet egyetemi tanár és így Szilágyi Dezső nagy tehetsége dacára még magántanár sem lehetne. Az irodalmi munkásság ellenőrzése annak, hogy miként teljesíti tanári hivatását. Szilágyi Dezső teoriában kitünően adja elő a politikát; a gyakorlati életben, a képviselőházban pedig megmutatja, hogy két szék alatt hogy lehet a pad alá esni. Szilágyi Dezső sietett válszolni, mindenekelőtt visszautasítva a „kulturális gseftelés“ vádját. A két szék közt a pad alá esésére nézve pedig kijelenté, hogy Hermannak nincs gyakorlati politikai érzéke. Ebből aztán többszörös szóváltás keletkezett, mire Trefort, reflektálva Herman némely állítására, ezeket rektifikálta. Szemnecz Emil az egyetem katolikus jellege érdekében emelt óvást, míg Thaly Kálmán főleg a filozófiai fakultás emelését sürgette. Helfy Ignác kijelenté, hogy nem hiva a harmadik egyetemnek, inkább egyes fakultásokat állítsunk. Hoitsy Pál a csillagászati tanazék betöltése és egy csillagvizsgáló intézet felállítása iránt adott be határozati javaslatot, melyet később Trefort felszólalása után ismét visszavont. Még Berzeviczy Albert államtitkár reflektált az ellenzéki szónokok által felhozottakra, mire a ház elfogadta a tételt. — A műegyetemnél Dobránszky Péter kritizálta erősen az intézetbeli gazdálkodást és annak elkövetését s felsorolt számos, a rektor által elköve-

női alakok, kik egész sorfalat képezvén, egy Ersler Fáninnak is becsületére való lábujjhegyre ágaskodással igyekeznek bepillantani a kaszinó fényes ablakain, hogy a megfigyelés szerint számot adhassanak, ott van-e a nagyságos, tekintetes vagy kicsid ur és mit csinál?

— Ne-ne te! Az ott a tekintetes ur! — szól az egyik.

— Ahun ni! Az ott a nagyságos ur árnyéka! — kiált a másik.

— Na, ha az a szürke kalap ott az ablakra akasztva nem a kicsid uré, én is hunczfut kutya legyek — nyilváníja a harmadik s indulnak haza az adatokkal epedve várakozó urnőjükhöz.

S ma már nem azt kérdi a kisvárosi urnő beállani kívánó cselédjétől: „Tudsz-e mosni, vasalni, rétestésztát verni, kávét őrteni, ezüstöt pucolni“ stb. hanem: tudsz-e lábujjhegyre ágaskodni, ablakon, sőt függönyön keresztül férjem árnyékát megismerni, a kaszinó ablakára felakasztott kabátból, kalapokról azok tulajdonosára következtetni stb.? Tehát láthatjátok, hogy a „ti azt ugy sem értitek“ immár meghaladott álláspont.

És figyelmeztetem mindazon jelen levő férjeket, kik feleségüket az alatt az ürügy alatt, hogy a kaszinóba mennek, otthon hagyták: hozzák helyre hibájukat legalább az által, hogy a „Farsang Vége“-ből két-két példányt vigyenek haza számukra, mert különben ép a „Farsang Vége“ hordja utánuk a zsendelyt!

Keményfy Katinka.

tett visszaélést. Vádjaire Trefort és Berzeviczy feleltek. Az ülés végén Rakovszky István személyes kérdésben kijelenté, hogy ő szabadkőműves ugyan, de azért jó katolikus is.

A 18 ki közoktatásiügyi vitában a műegyetem s a középiskolák voltak a napirenden. Herman Ottó a műegyetemen a gazdasági tanárok oktatásáról kívánt gondoskodást. Nendtvich Károly védelmére kelt Dobránszky, a kinek műegyetemi ügyéről aztán Trefort miniszter adott felvilágosítást. Berzeviczy Albert államtitkár Dobránszky vádjait cáfolta. A középiskolák tételénél először Helfy szólalt fel, a ki alapos beszédben gyökeres reformokat sürgett a középiskolai tanrendszerben. Helfy támogatta Ugro Gábor a német tanrendszer ellen tartott beszédével, a minék védelmére kelt Zichy Antal, a ki közben lakéztette a francia nemzetet elszászi politikájért, ezzel az elnöknek utólagos figyelmeztetését provokálva. Végül Kiss Albert figyelemmel hallgatott beszédében szolt a középiskolai kérdéshöz.

Ünnepies komolysággal, emelkedett hangulatban, egyhangulag szavazta meg e hó 19-én a ház minden pártja, minden frakciója a honvédség hadi készleteinek s a népfölke-lés felszerelésére kívánt 8 milliót. A pénzügyi bizottság s a véderő-bizottság előadójának ajánló szavai után Fejérváry honvédelmi miniszter rövid beszédében kérte a törvényjavaslat elfogadását. A mérsékelt ellenzék nevében Apponyi Albert gróf jelenté ki, hogy elfogadja a javaslatot, mert Magyarország érdeke azt kívánja, de más téren folytatni fogják a harcot a kormány és pártja ellen. Nagy figyelmet keltettek Apponyi szép fejtegetései a külügyi helyzetről. A függetlenségi és 48-as párt elnöke állt fel azután, hogy megszavazza a nemzet-től kért áldozatot. Megszavazza azzal a kikötéssel, hogy ha kitor a háboru, a fegyveres erő nem uj okkupációra, hanem kizárolag az ország határainak s életbevágó érdekeinek oltalmazására fog fordítani és megszavazza abban a reményben, hogy bármi is legyen a háboru eredménye, a nemzet nagy áldozatkészségének jutalma az ország függetlenségének helyreállítása lesz. Általános tetszés közt, a hazafiúi lelkesedés igaz hangján mondá Irányi: Az ellenséggel vivandó harcok közepette lemondunk pártviszályunkról; egymással, ha kell, azután fogunk számolni, miután előbb ellenségeinkkel leszámoltunk. Az antiszemita-párt nevében Vadnay Andor és Szemnecz Emil jelentették ki a javaslat elfogadását. Midőn az oláh nemzetiségi Trutia Péter állott fel s a nemzetiségek sérelmeiről, elégedetlenségéről kezdett szólni, sokan, tartva attól, hogy meg fogja bontani a háznak egyértelműségét, egyhangu határozatát, némi aggodalommal hallgatták szavait, de csakhamar általános helyeslés és éljenzés tört ki, a midőn Trutia Péter kijelenté a javaslat elfogadását, mert a kormány politikájáért nem kívánják a hazán megboszolni magukat. Ezután Tisza Kálmán szólalt fel. A háboru és béke kérdésében nyilatkozatának lényege a helyzetet következőleg definiáló szavaiban van: „A hitelt nem azért kértük, mintha a háboru valószínűnek tartanók, hanem azért, mert kizárva nem tartjuk lehetőségét annak, hogy bekövetkezzék.“ A miniszterelnöknek a nemzet hazaszeretétét s politikai tapintatát magasztaló szavai után a képviselőház egyhangulag, szavazás nélkül elfogadta a törvényjavaslatot. — Ez emlékeztetés tárgyalás után folytatta a ház a kultuszminiszteri budgetvitát, melynek folyamán felszólaltak: Hoitsy Pál, Fenyvessy Ferencz, Herman Ottó. Végül Tisza Kálmán pénzügyminiszter két előterjesztést nyújtott be, Orbán Balázs pedig az iránt interpellálta a közlekedésiügyi minisztert: szándékozik-e akként intézkedni, hogy Kézdi-Vásárhelyen a postakocsik ne menjenek be és ne zárják el a közös udvartelket, hanem a sikátor közel levő torkolatnál a piac téren megállva végezzék ki- és berakodásukat, hogy így amaz udvartelek tulajdonosai és lakói saját magánbirtokuk használatásától kilitva és elszorítva ne legyenek? Közöltetni fog az illető miniszterrel.

A delegációkat ő Felsége március 1-ére hivta össze. Az erre vonatkozó királyi kézirat a hivatalos lap közlebbi számában jelent meg.

A vámháboru Romániával. Mint a B. C. írja, a román kormány nem rég tudatta az osztrák-magyar követtel, hogy sietni fog a szerződési tárgyalások folytatása végett megbízottait Bécsbe küldeni. Minthogy e megbízottak számára megelőzőleg kimerítő, minden részletre kiterjedő utasításokat, különösen pedig egy oly állategészségügyi konvenczió-tervezetet kell kidolgozni, melyet a román kormány magára nézve kívánatosnak tart: a tárgyalások március eleje előtt aligha fognak megindulhatni. A román kormány tényleg azon fáradozik, hogy a tárgyalásokat siettesse, miután Bukarestben igen jól tudják, hogy a magyar országgyűlés mandátuma már nem tart sokáig és hogy arra az esetre, ha a megkötdendő kereskedelmi szerződés csak az őszön emelkedik törvényerőre, az egész idei termés kivitele kérdésessé válik.

A háboruról. Egymást érik az ellentmondó bírek. Ha egy nap békés arcuzattal jelennek meg a hírlapok, már másnap talpig felfegyverkezve lépnek a közönség elé s egész erővel verik félre a vészharangokat. Az utolsó napok eseményeit összevonva, következőkben adhatjuk: E hó 18-án Királyunk ő Felsége nagy katonai tanácskozást tartott, melyen a legmagasabb katonai méltóságok vettek részt. Oroszország egy félhivatalos színezetű programot bocsátott ki jövődöbeli magatartása felől. E szerint Oroszország a legközelebbi időben figyelmét kizárolag a Rajna mellett történendő eseményekre fordítja s Bulgária sorsa csak másodszorban bír jelentőséggel reá nézve s érdekében áll, hogy Ausztria-Magyarországgal minden összeütöközést kerüljön. Ezen program reánk nézve igen megnyugtató lenne, ha az orosz hadi készülődések, csapatösszpontosítások monarchiánk határai felé nem folyának oly nagy mérvben most is, mint ezelőtt, s ha nem fenyegetne egyre azon eshetőség, hogy Bulgária orosz okkupációja megtörténik, mi egyértelmű az orosz-osztr.-magyar háboru kitörésével. — Hasonló bizonytalanság uralkodik nyugaton. A francia sajtó váltig erőlködik elhitetni a nagyvilággal, hogy Franciaországnak békés szándékai vannak, de azért roppant bevásárlásokat tesz a hadsereg számára. Németország a jóvalatásokkal van elfoglalva s a német lapok csupa harcias hírekkel vannak tele, hogy ezek által a válsztókra pressziót gyakoroljanak. A többi békét hirdető nagyhatalom között csupán az fujja a harci trombitát, ki leginkább fél a háborutól.

A bolgár válság megoldása kezd visszafelé haladni. Az egyezkedő felek nem tudnak megállapodásra jutni. A bécsi irányadó körök cseppet sem biznak a bolgár kérdést tárgyaló konstantinápolyi konferencia sikerében. A kormányok megbízták képviselőiket, hogy beszéljék meg egymás közt a dolgot, mire a követek a portát bízták meg a megoldás tervének elkészítésével. A porta tárgyalást kezdett a különböző bolgár pártok vezéreivel, de nem jutott semmi eredményre. Tehát nemcsak hogy korai az a hír, mely szerint a porta megkegyezett a regensséggel és Zankowval, hanem Bécsben és Konstantinápolyban le is mondtak tökéletesen a válság gyors megoldásának reményéről. — Konstantinápolyi hírek szerint a Bulgáriának Oroszország által történő megszállásáról terjesztett hírt valószínűnek tartják. Lehet azonban, hogy e hírt csak azért terjesztik, hogy a bolgár kormányt megfélemlítsék és azt Zankov programjának egész terjedelmében való elfogadására bírják.

Románia fegyverkezése. A román kamarának folyó hó 17-én tartott ülésén 80 képviselő aláírásával sürgősségi indítvány adatott be, melyben, tekintettel az európai, de leginkább a szomszéd államok hadi készülődéseire, a hadi felszerelések kiegészítésére és a semlegesség megvédésének céljából 30 milliót bocsátanak a kormány rendelkezé-

sére. A kamara 99 szavazattal 11 ellenében elfogadta az indítványt. Bratiano kijelenté, hogy a kormány nem ohajtja, hogy Románia ismét a háboru szinterére lépjen.

A magyar nők hivatásáról.

(A „Farsang vége“ cz. élő hírlapból.)

Oly kevesen vagyunk mi magyarok, hogy mindnyájunk állandó és buzgó közreműködésére van szüksége hazánknak hogy a második ezredében át is magyar és a miénk legyen, maradjon!

A magyar nő — mint a költő mondá — midőn született, már két hivatást nyert: a hölgyét s a honleányét; mert hölgynek és magyarnak született. „Születni és szeretni: magyar hölgynek kevés.“

A nemzet jövője a nők, illetőleg az anyák kezébe van letéve, kik elsőik tanítják a gyermeket a hazaszeretetre is. Öntudatos magyar faji érzületnek és lelkesülő hazaszeretetnek kell minden magyar honleányi keblében égni, s akkor a jövő nemzedék is, hazánk is magyar lesz, magyarnak marad.

Örömmel ismertem meg olyanoknak Háromszék megye és városai hölgyeit, kik kettős hivatásukat megérteni tudják s kikben az öntudatos magyar faji érzület és a hazaszeretet nemes tüze lángolóan ég,

A társadalmi téren a legnemesebb ügyek: a jótékony nőegylet, árvaház, kórház, menház és más jótékony, humanus társadalmi egyletek e városban és megyében egészen a nők kezdeményezéséből alakultak és állandó buzgalmuk folytán virágoznak; nem is csoda, mert hiszen a mely nemes ügynek zászlóját a nők veszik kezükbe, a siker ott elmaradhatatlan!

Épen azért egy oly egyletre hívom fel figyelmüket s az eddiginél nagyobb segítségüket, a mely egyletnek a nők állandó buzgalmára, segítségére végtelenül nagy szüksége van: az erdély-részi magyar közművelődés egylete.

Majdnem mindenütt megalakultak az erdélyi részekben az E. M. K. E.-nek női választmányai és a naponta egy krajczárt e szent ózélra fizető és gyűjtő nők egylete; városunkban és megyénkben még maig nem. Azt hiszem, sokáig már nem fog ez sem késni! Csak nő bontsa ki e nemes ügy zászlaját is, és a siker elmaradhatatlan!!

Kézdi-Vásárhelyt, 1887. febr. 21.

Csikszentmihályi Sándor Kálmán.

A kézdívásárhelyi humán intézetekről.

Al-Csernáton, 1887. febr. 18.

En eddigi kézdívásárhelyi humán intézeteket csak a hírlapok után, hírből ismertem, mert Baróthtól meglehetősen távolság van a „Perkő“ aljáig; de most már azokat egész közlelől, a hely színéről ismerem. Folyó hó 17-én rendre látogattam a nevezett intézeteket; a mit tehát most mondok, illetőleg írok, nem hallomáson, hanem alapos, közvetlen meggyőződésen alapszik. Kérek tehát figyelmet. Rövid lesznek.

Az „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézet a város legegészségesebb részén fekszik. Már maga a diszes épület homlokzata kellemes benyomást gyakorol az emberre; ha pedig annak berendezésével, beléletével, keblü ügyeivel ismerkedik meg, öröm tölti el a szemlélt.

Pont d. e. 10 órákor léptem be Nagy Károly igazgató ur társaságában egy tágas, vi-

lágos, felszerelt tanterembe, hol épen Simon Adolf minorita-r. áldozár-tanár és aligazgató ur hitoktatást tartott 11 apró leánykának.

Itt mindjárt megtudtam, hogy az intézetben 35 árva leánya van elhelyezve, kik közül legkisebb a 4 éves szentléleki Kovács Anna, legnagyobb pedig a sepsiszentgyörgyi 15 éves Tóth Biri. Innen be lettem vezetve egy szintén tágas, világos tanterembe, hol a többi leánykát találtam Szabó Anna ipartanítónő és Hadházi Julia rendes tanítónő felügyelete alatt foglalatosság-mellett.

Időközben a történetesen ott levő nemes báróné is hozzánk csatlakozott s készséggel alkalmat nyújtott, hogy mindent, de mindent gyökeresen megismerjek. A tanteremből a munka-, onnan a hálószobákba, irodába s végre a konyhára kerekedve, mindenütt mintaszzerű rendet s tisztaságot észleltem. A konyhai kötelességet, a mint láttam és hallám, kizárólag az alkalmasabb leánykák végzik; a kamarát, raktárt úgy tömve találtam élelmi cikkekkal, jelesen füstös hussal és szalonnával, hogy az akármelyik uradalomnak számot tenne.

Az intézet tanszerekkel kellőleg fel van szerelve; van könyvtára s kézi gyógyszer-tára. A házi rendnél jellemző az, hogy mindenik leánya folyó szám alatt áll, s mind azon tárgyak, melyek hozzá tartoznak, saját számával vannak számozva s így a szemlélő igen könnyen tudja magát minden iránt tájékozni.

A nemes bárónénak, a derék igazgatónak s mindenkinek a szíveséget őszintén megköszönve, gazdagabban, mint beléptem, derült hangulatban 12 órákor távoztam s directe mentem a „Stephanie“-menházhoz, hol Rozánék Jánosné urasszony gondos felügyelete alatt 9 elzúllott, nyomorék öreg asszonyt részint ágyba feküve, részint tollfosztás mellett találtam. Az a tisztaság, az a rend, mit itt találtam, arra mutat, hogy Rozánék Jánosné urasszony nemcsak érti s tudja kötelességét, hanem teljesíti is.

Innen távozva, d. u. 1 órákor a „Rudolf“-kórházba léptem be, hol azonnal a veres kereszt egylet által delegált két apólonő, név szerint Sárkány Gyuláné s Mikonya Józsefné, sorakozott mellém. A kórházban találtam gyógykezelés alatt 12 férfit s 4 leánykát.

Valamint eggyebütt, úgy itt is alkalom adott nekem, hogy mindent megtekinthessek, s találtam mindent olyanannak, a mi a kórház fenséges czímének megfelel.

Eddig nem volt fogalmam arról, hogy egy nő beteg ember mellett kórházban minő fontos szolgálatot tehet; most láttam, hogy a nőnek gyöngéd bánásmódja orvossága a betegnek s hangja, szívjósága gyógyír a szenvedőnek.

A kórházban a napontai látogatást rendezsen dr. Sinkovics Ignác ur végzi, 50 kr napi díj mellett pedig bárki felvehető.

Látogató-könyv van minden intézetnél, de nincs vonalozva. Én így vonaloznám: I. Folyó szám, II. Látogató neve, III. Hova való, IV. Észrevétel.

Én is a 40-es években épen Kézdi-Vásárhelyt szigorú katonai törvények alatt, katonai intézetben növekedtem, de el merem mondani, hogy a rend, tisztaság s disciplina cseppel sem volt több s erősebb, mint a milyen jelenleg e humán intézetekben fennáll; pedig akkor kardos emberek kommandiroztak, míg most a szeretet kormányoz.

Tudom én azt igen jól, hogy az intézetek éltető napja, a fenkölt lelki s nemes szívi báróné, az emberek tömjenezéséből mit sem csinál s a világ frázisos dicsőretéről hallani sem akar. Épen azért tartózkodtam még az igazság leírásától is (pedig tudom, hogy igazat mondani és írni erény), nehogy a tömjenezés vádjá alá essem; de annyit mégis meg merek engedni magamnak, hogy annak a 35 árvának, 9 nyomoréknak, 16 betegnek s így összesen 60 léleknek nevében lelkem mélyéből kívánjam, hogy a mindennek Ura, a nagy hatalmu és nagykegyelmű jóságos Isten áldja meg az anyagi jóságu Bárónét állandó jó egészséggel s hozzá még Krisztusi türelemmel s terjessze áldást árasztó életét az emberi élet legszűkebb határáig. Ugy legyen!

Bitai Baikó Lajos.

Különfélék.

Személyi hir. Br. Szentkereszty Stephanie, városunk diszpolgárnője, humán egyleteink nagyérdemű elnöke, febr. 23-án elutazott Kézdi-Vásárhelyről.

Hymen. Szabó Dénes kézdívásárhelyi köztisztviselőben álló városi tanácsos folyó hó 21-én tartotta esküvőjét özv. Nagy Danielné sz. Nagy Károlina urhölgygyel. Szerencsét kívánunk e frigyhez.

Időjárásunk. Háromszéken a tél egyre keményen tartja magát. A naponkint külsőböző irányból jövő hideg légáramlatok ellensúlyozzák a nap hevét úgy, hogy a hó még a házak között sem olvad, mi február végén még nálunk is a ritkaságok közé tartozik. — Csikban most már csakugyan beállott a tél; 50—60 cmtr. vastag hó borítja a földet. A hőmérő korán reggel R. szerint 18°—, nappal 10—12°—.

A kézdívásárhelyi kisegítő takarékpénztár közgyűlését folyó hó 20-án tartotta meg. Az elnök-igazgató csinos s hazafias érülettel áthatott megnyitó beszéde után az igazgatóság nevében a vezérigazgató tett kimerítő s a részletekig beható, a mult év eseményeit hűen esetelő jelentést, melyből a részvényesek örömmel győződhetek meg, hogy ez új intézmény a közönség elismerésében még is erős gyökeret vert s hogy az igazgatóság méltó a közönség bizalmára. 1½ évi fennállása után egy millió 736 ezer 496 frt forgalmat csinált. Egy részvény után az osztalék 3 frt 60 kr, vagyis 7.2 százalék. Örömmel hallotta a közgyűlés a f. biz. jegyző által a felügyelő-bizottság nevében tett jelentésből is, hogy az igazgatóság mennyire pontosan és lelkiismeretesen jár el a kis. takarékpénztár vezetésében. Ezen jelentések után a községi iskola igazgatójának kérésére a községi iskola szegény tanulói számára a közgyűlés a jótékonsági számla terhére 10 frtot utalványozott s az igazgatóságnak s felügyelő-bizottságnak a legteljesebb elismerés mellett a felmentvényt megadta. — Este nagyszerű bankett volt, melyen az igazgatóság s felügyelő-bizottság a házi gazda szerepét lekötelező előzékenységgel teljesítették, míg az egymást követő pohárköszöntések a jó kedvet élénkítették.

A csikmegyei polgári lányiskola első fél évi vizsgai megépő szép eredménytel tartattak meg. S annál örömdetesebb, mert tudunk szerint a tantestület nem is készült vizsgára s az iskolaszék azon határozatát, hogy a vizsgák megtartassanak, egész váratlanul vette.

Nyújtodon megtörtént az a tragi-komikus eset, hogy a farsangi táncsterem — a míg benn a tánc a farsang végéhez méltóhévvel folyt — meggyült. A halálra rémült bál közönség alig tudott a lángok közül kimenekülni. A ház fedelén kívül temérdek legyező, czinált virág, ruhafoszalány esett a pusztító elem martalékaként.

Táncokdedvelők figyelmébe. Molnár Mihály tánczenész márczius 1-én a kézdívásárhelyi tanácsház nagytermében tánciskolát nyit.

A kézdívásárhelyi olvasó-egyesület eltelbáljáról szóló számadást térszűke miatt csak jövő számunkban közölhetjük.

Mulatságok.

A nőgyelet társas-estélye.

Kézdi-Vásárhely, 1887. febr. 21. Negyvenkilencz új krajczár entrée, 3 szál muzsikussal s egy élő hirlap. Mind pompásan beillenek egy farsang végén rendezett estély keretébe.

A dolog úgy történt, hogy az idei farsangra kitűzött 5-ik bál a kedvezőtlen viszonyok folytán meghiusulván, egynehány lelkes ifjú hölgy nem tűrheté, hogy a farsanghoz kötött jogos igényeik ily uton röviséget szenvedjenek, s elhatározta, hogy a bál helyett rögtönöz egy társas estélyt, melyen újdonsággal egy élő hirlapot fog szerkeszteni.

Az estély és hirlap gőzerővel készült el, de a közönség a farsangot befejezettnek tekintvén, nem engedte ezen meggyőződéséből kiavartatni magát s csak középszámmal jelent meg.

Pont 9 órákor összeült a redakció a t-dakció a teremben felállított nagy zöld asztalnál. Középen a felelős szerkesztő Dobay János s körülte Keményfy Katinka, Székely

Malvina, Sándor Kálmán, Borosa Miklós, Dobay Lajos, Baka Mihály munkatársak, hatalmas ludtollakkal felfegyverkezve.

A szerkesztő rövid bevezető beszéde után kezdetét vevé a „Farsang Vége“ című hirlap szerkesztése. A munkatársak egyenkint olvasták fel cikkeiket, egyenkint és összesen rengeteg tapskokat aratva. A közönség alig tudott hova lenni széles jó kedvében; halálra nevette magát a sok tréfás dologon. — Általában a vállalat nagy sikert aratott. A lap még az este megjelent igen nagy kedvelőségnek örvendett.

(A „Farsang Vége“-ből mai számunkba mutatványul egynehány közleményt átvettünk.)

Nem kevésbé érdekes volt a táncszármazott, hogy az estély úgy szölvá rögtönözöttetett zenészeink a vidékre voltak már korábban szerződötve. A mai estélyen tehát csupa új dolgok voltak programmon s csupán csak egy volt a régi: az a fesztelen jó kedv, mely a nőgyeleti egyszerű estélyeket jellemzi.

A háziasszonyi tisztet Szűcs Józsefné és Székely Jánosné egyesületi alelnökök teljesítették sok ügyességgel és buzgósággal. A jövedelem — dacára a csekély 49 krnyi belépti díjnak — 70 frton felül van.

A csikszere dai olvasókör táncszestélye — mint értesülünk — fényesen sikerült s a leglátogatottabb mulatság volt e farsangon és a régi szokás szerint a legfényesebb. A rendezőség kiváló előzékenysége nagyban előmozdította a mulatság páratlan kedélyességét, mely bizonyára a jelen volt közönség jó emlékében fog maradni.

Csik-Szereda város és a vidék közönsége ismét egy kedves és kedélyes mulatságot élvezett a folyó hó 19-én a csikszere dai és somlyói tánczenészek ifjúság által rendezett vizsga-táncszestélyen. Három műtáncot — két balletet és egy magyar szölvő új figurákkal — mutattak be az alkalommal oly meglepő ügyességgel és könnyed hajlékonysággal, mely úgy a tánczenészeknek, mint a tánczenészeknek dicsőretére válik. A ballet-és szölvő-táncosnők közül dicsőretet érdemelnek: Gál Lenke, Nagy Erzsike (Imréné), Balás Otti, Biró Janka, Gál Margit, Gál Gizella, Kánya Etelka és Berta, Böjhy Emma, Böjhe Anna, Szász Iona, Deak Etuska és Hetman Etelka. A polgári leányiskola a növendékei közül az igazgató és a tanítónők vezetése alatt megjelentek: Pintye Mariska, Miklós Irén, Antal Ida és Róza, Gencsy Zelma, Zakariás Vilma és Matild, Boga Ida és Matild, Szathmáry Mariska, továbbá: Lázár Róza, Romfeld Otti, Welman Etelka, Hutter Aranka, Veress Berta, Háhn Róza, Xancus Emilia, Tauber Róza, Zöld Regina, Székely Emma, Gál Etelka, Nagy Ilonka, Domokos Róza, Veress Ilona, Balás Emma. Igen csinos, finom izlésre való egyszerű ruhákat viseltek a növendékek és valamennyien kitűnő táncosnők, kik nemcsak a tánc-vizsgán, hanem a félvi vizsgákon is szép eredményt mutattak fel. A szűke és érdeklődők feltűnően nagy számban jelentek meg e szép és érdekes mulatságon, mely a várakozásnak mindenben teljesen megfelelt.

Mutatványok

a „Farsang Vége“ című élő hirlapból.

A t. közönséghez.

Kézdi-Vásárhely, 1887. febr. 21.

Európa háborog; a háboru réme mint sötét vészmadár közeleg felénk. Már lehet hallani szárnyai suhogását. Montegnó fegyverkezik, Belgium és Hollandia véd- és dacz-szövetségre lép, Zankow Konstantinápolyban megfészkelte magát s onnan öltögeti nyelvét a vén Európára, Portugalia viszi négy hajóját Zanzibar ellen, Korszika szabadságért kiált, Macedónia forrong, Kreta hallgat, de nagy eseményeket készül a történelem fekete táblájára írni.

Mindmeggannyi sötét felhő a politikai láthatáron. Mintha hallanám már ott lenni a faszteren a kozák lovak patkóinak csattogását. De nem; kocsizórej; vendégek érkeznek a mai estélyre.

Talán egy hét mulva, talán egy év mulva, de legkésőbb 100 év alatt bizo-

nyára kiút a nagy világháboru, s akkor jaj, ezerszer jaj mindazoknak, kik elég szerencsétlenek, hogy eddig meg nem haltak.

Mi népfelkelőket lefektetnek a muszka fegyverek! S velük a haza reménye sirba száll, s mint a vizár a felnyitott szilipen, úgy önti a muszka zsoldos had e honházat.

Szomorú, szomorú kilátások!

S hogy e csüggesztő állapotban az utolsó vigasztól, az utolsó örömtől is meg legyünk fosztva: a farsang is a végsőt járja. Még egy néhány óra s a vidám Carneval herceg birodalmát a sápadt, kiéhezett arcú Bójt foglalja el.

Használjuk fel a tünő perczeket. Ne törődjünk a jövővel, élvezzük a jelenet.

Ha a fővárosi lapok folytonosan csak rémitgetik az embert, szerkesszünk mi itt helyben élő szóval egy olyan hirlapot, mely a farsang végéhez méltóan csupa vig dolgokat foglaljon magában.

Itt állok én, mint a „Farsang Vége“ című hirlap felelős szerkesztője, s körültem e bájos hölgyek, kik mai napon, eldobván főzőkanalikat, ujságíróknak csaptak fel, az én kedves munkatársaim, nemkülönben azok a tollal és papirossal felfegyverzett urak is. Kérem a tisztelt közönség szíves pártfogását vállaltunkra.

Nemzeti színészet.

Csomortán, 1887. február 21.

Csomorfy Bendegúz 5 tagból álló operette, dráma- és vígjáték-társulatával helységünkbe érkezvén, előadásait a „Sárga csikó“-val kezdette meg. Bőgő Gyurka jeles tenorista a czimuszerepben remekelt. Művésze nagy hatással volt a csomortániakra. Másnap Shaksper „Omett, a dán királyfi“ című mulattató vígjátéka került színpad. A közönség igen jól mulatott a bolondos királyfin, kit Csigavér Kamill kitűnő komikus személyesített. Csütörtökön Szende Erzsébet primadonna jutalomjátékául egy nagyhatású új dráma került színpad. A darab címe: „Az ezeréves szerelem, vagy: a mumiák visszatérése, vagy: kerüld az asszonyt.“ A jutalmazandó isteni művészetével meghódította Csomortán köz-ég minden szívét. Örökletes tapsvihar fogadta minden megjelenését. A darab folyamában egy kis mulatságos intermezzo is történt. Szomorú helyi viszonyoknál fogva Thalia temploma egy csübben van felállítva, melynek tözomszédságában négylábu tejelő állatok lakoznak. Midőn a darabban a királykisasszony így szól kedveséhez: „Oh halld, oh halld a fülmile édes danáját“, a szomszéd istállóban egy borju után epedező négylábu tejelő állat szűke szíve édes vágyakozásának egy hangos bögésben adott kifejezést. Tagadhatatlan, hogy ezen rögtönzés közönségünk intelligenciájára bizonyára kedvezőtlen hatással volt; azonban nem volt képes csorbítani azon nagy és mély hatást, melyet a remek mű a hallgatókra általában gyakorolt. A társulat különben jó erővel rendelkezik. Hogy milyen erőben lesz, mikor távozik, nem tudhatni. Ajánljuk a közönség pártfogásába.

Tudósító.

Kérdések és feleletek.

Kérdés.

Életem fordulópontján állok. Megkértek kezeimet, de nem szeretem körömet. Ki ad tanácsot? Férjhez menjek-e? Szorongó szívvel várja a választ

a tépelődő menyasszony-jelölt.

Felelet.

A tépelődő menyasszony-jelöltnek egy régi pikanteriával felelhetek. Tegyen úgy, mint mamája; ne menjen soha férjhez.

Egy elbusult agglégény.

Kérdés.

Egy igen diskrét természetű dologban kérem ki valamelyik előfizetőtársom véleményét. Egy csinos barna ifjúval állok néhány hó óta ismeretségben. Meg kell vallanom, hogy az ifjú tetszik nekem. Édes izgalmat érzek, ha jönni látom. Delutánonként meg szokott látogatni s ilyenkor mindig kezet csókol. Egy napon egyedül voltunk, a mama gyűlésbe ment, s Károly — így hívják a barna ifjút — minden előzmény nélkül, lángoló szemekkel, kigyúlt arccal felém hajlik, átöleli derekamat, erősen magához szorít és hosszú, forró csókot nyom ajkaimra. Én nem állhattam ellent a vágyak: vissza-csókolám. Nem tudom, helyesen cselekedtem-e? Szívem azt sugja, hogy igen, de egy

hang folytonosan vádol lelkemben, hogy illetlenséget követtem el. Ki oszlatja el kéte-lyeimet?

A kis szemérmes.

Felelet.

Ne epossze magát; egész korrekt járt el. A kapott csókot visszaadni ép oly illő, mint a mily kellemes dolog. Szerellem dolgában mindig csak szívére hallgasson. Ha a mama a jótékony egyetemen gyűlésein ezek boldogságán fáradozik, illik, hogy leánya is boldogítson legalább egyet. Azt az időt, míg a mama gyűlésezik, alig lehetett volna jobban felhasználni. Tegyén úgy máskor is. Tiszte-lettel ajánlja

Bölcs Salamon.

Piaczi árak.

Kézdí-Vásárhelyt, február 17-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint 6 frt 50 kr.
" (elegy)	" — frt — kr.
Rozs (tisztá)	" 4 frt 20 kr.
" (elegy)	" — frt — kr.
Arpa (tisztá)	" 3 frt — kr.
" (elegy)	" — frt — kr.
Zab	" 2 frt 20 kr.
Törökbuza	" 4 frt 40 kr.
Kása (kőles)	" 8 frt — kr.
" (árpa)	" 24 frt — kr.
Borsó	" 6 frt — kr.
Lencse	" 10 frt — kr.
Fuszulyka	" 5 frt — kr.
Pityóka (legszebb)	" 1 frt 20 kr.
Marhahús	kilogr.-kint — frt 28 kr.
Dísznóhús	" — frt 36 kr.
Juh-hús	" — frt 14 kr.
Szalonna	" — frt 60 kr.
Faggyu (nyers)	" — frt 18 kr.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru-és értéktőzsdén, február 22-én.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	97.20
Magy. papírbárdék 5%	87.10
Magyar vasúti kölcsön	146.50
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	96.25
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	124.—
M. keleti vasúti államköt. III.	112.—
Magyar földterhermentesítési kötvény	103.75
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	103.75
Temes-bánati földterherm. kötvény	103.75
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	103.75
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	103.75
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	99.—
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	99.—
Tiszasszabályozási és szegedi sorsjegy	116.50
Osztrák járdék papírban	119.50
Osztrák járdék ezüstben	78.25
Osztrák járdék aranyban	80.—
1860. államsorsjegyek	109.25

Osztrák-magyar bankrészvény	131.50
Magyar hitelbank-részvény	844.—
Osztrák hitelintézet-részvény	283.50
Ezüst	274.80
Cs. és kir. arany	—
20 frankos arany	6.02
Német birodalmi márka	10.11
London (2 havi váltókért)	62.80
20 márka arany	128.40

Felelős szerkesztő:
Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Hirdetmény.

A hadmentességi adó-kötelesek felhivatnak, hogy az 1880. évi XXVII. t.-cz. 13. §. 3-ik pontjában körülírt és ugyanazon t.-cz. 20. §-ában megállapított 5 — 50 frt bírság terhe alatt vallomási-íveiket 3 nap alatt a városi adóhivatalhoz beadják.

K.-Vásárhelyt, 1887. febr. 22-én.

Szőcs József,
polgármester.

Sz. 2378. tskvi

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Albu György végrehajtónak Komsa Elek végrehajtást szenvedett elleni 44 frt tőkekövetelés s járuléka iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék, kovásznai kir. járásbírósa területén levő Zágón községben fekvő, a zágoni 1708. számú tjkben A + 9746/1. hr. sz. alatti egész ingatlanra 9 frt, a zágoni 379. sz. tjkben 9715., 9716/1. 9716/2. hr. sz. alatti ingatlanon levő egész házra 100 frt, a zágoni 2167. sz. tjkben 9724., 9726/1., 9726/2., 9726/3., 9727/2., 9728/3., 9730. hr. sz. alatt felvett épületes egész beltelek szántó és kaszálóra 235 frt, a zágoni 2166. sz. tjkben 9719., 9721. hr. sz. alatti egész ingatlanra 16 frt. összesen tehát 360 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt

ingatlanok az 1887. évi márczius hó 3-ik napjának délutáni 3 órakor Zágón köz-ség házánál megtartandó nyilvános ár-verésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékat készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42-dik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű elismer-vényt átszolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1886. évi december hó 9-ik napján.

Dobay,
kir. járásbíró.

Sz. 5461. tskvi.

1886.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint tskvi hatóság közhírré teszi, hogy a k.-szentléleki róm. kath. templom-alap végrehajtónak k.-szentléleki Bartalis Elek végrehajtást szenvedett elleni 121 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a k.-vásárhelyi kir. törvényszék területén levő K-Sztlélek községben fekvő, a szentléleki I. rész. 31. sz. tjkben A + 57., 58. hr. sz. a. 173 frt, a 2254. hr. sz. 51 frt, a 2282. hr. sz. 101 frt, a 3160/1. hr. sz. 34 frt, a 3702/1. hr. sz. 17 frt, 4038., 4039., 4042. hr. sz. 9 frt, a 4164. hr. sz. 2 frt, a 4402—4404. hr. sz. 70 frt, 4466., 4467. hr. sz. 20 frt, a 7447. hr. sz. 15 frt, a 7598/1. hr. sz. 14 frt, a 7844/1., 7845/1. hr. sz. 87 frt, a 9524. hr. sz. 21 frt becs-értékű ksztléleki Bartalis Eleknek ugyan ottani Borecs Annával közösen birt egész-beni ingatlanaira nézve a fennebbi ezen-nel megállapított kikiáltási árban el-rendelte, és hogy a fennebb megjelölt in-gatlanok az 1887. évi márczius hó 1-ső napján délelőtti 9 órakor K.-Szentlélek községben a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított ki-kiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át telek-könyvi testenkint készpénzben vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű elismer-vényt átszolgáltatni.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. évi október hó 26-án tartott üléséből.

Szacsvay Sándor,
h. elnök.
Barcsa Miklós,
jegyző.

Árverési hirdetés.

Alólírt községek Előljáráságai által közhírré tétetik, miszerint Csik-Szent-Márton és Csik-Csekefalva községek tu-lajdonát képező bor, sör, szesz és pá-linka árulási jogát és a 10. házszám alatti emeletes kocsmaházat hozzá tar-tozó köistálló s melléképületeivel együtt a képviselőtestületnek folyó évi febr. hó 17-én hozott határozata értelmében három egymásután következő évre, azaz 1887. április hó 25-étől kezdve 1890. április hó 24-ig nyílt árverésen haszonbérbe adja s annak foganatositá-sára folyó év márczius hó 10-ik nap-jának d. e. 9 óráját a két község házában tűzte ki.

A kikiáltási ár a bor, szesz és pá-linkának minden birtokos által saját szükségére való szabad behozatala mel-llett 3500 frtban állapított meg, mely-nek 10%-át az árverezni szándékozók bánatpénzül az árverező bizottság kezébe előre letenni tartoznak.

A többi feltételek a körjegyzői iro-dában a hivatalos órák alatt megtekint-hetők.

Csik-Szt.-Mártonon, 1887. febr. 18.

Bocskor Imre,
bíró.
Bodó Dénes,
bíró.
Sándor Izsák,
körjegyző.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

Menetrend.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Sze-ben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.16	7.47			(érk. ind.)	11.31	12.49	
Botfalva	"	4.44	8.08		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár	"	5.02	8.24		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	1.51	2.19	
Mogyorós	"	5.24	8.39		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá-sárhely felé)	(érk. ind.)	2.18	2.39	
Apáca	"	5.43	8.51			(érk. ind.)	3.04	3.14	
Köpecz	"	6.05	9.07		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva	"	6.15	9.14			(érk. ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákos	"	6.36	9.30			(érk. ind.)	4.01	3.56	
Homoród	"	7.06	9.51		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacsa	"	7.28	10.04			(érk. ind.)	6.31	6.31	6.03
Bene	"	7.53	10.24		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.00	11.00	9.13
Erked	"	8.18	10.89			(érk. ind.)	10.55	11.15	9.18
Héjasfalva	"	8.52	10.03		Budapest	(érk. ind.)	7.45	10.00	2.15
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.19	11.19						
Medgyes	(érk. ind.)	9.31	11.26						
		10.57	12.29						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt